

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 31. Missio Theophili Indi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Martyres in numeros conferat, qui tunc in Perside exquisitis tormentis excrucia-
 ti, nempe fertili crudelium inventionum Regione; sexdecim millium utriusque sexus Martyrum nomina memoriae prodita; quot autem universim pro Christi Nomine sanguinem profuderint, nescitur, nec unquam eorum numerum Persae Christiani, Syri, & Edesseni incolae quantumcunque industriam adhibuissent, inire potuerunt.

Saeculum IV.
 A. C. 344.

§. XXXI.

Missio Theophili Indi.

Interim Christiana fides ultra Imperii Romani fines proferebatur, quam propagationem ut promoveret Imperator Constantius, legationem misit ad populos, quos tunc Homeritas dicebant, & extrema Arabiae felicis versus Oceanum incolebant; hi ab aliquibus pro antiquis Sabaeis habebantur. Circumcisionem die octava observabant, utpote Abrahami ex Cetura progenies, quo non obstante Solem, Lunam, & Regionis Dæmones adorabant. Plurimi illa Gente permixti Judæi degebant. Illuc Constantius ut Principis nationis illius benevolentiam captaret, legatos cum Regiis donis, & ducentis ex Cappadocia generosissimis equis misit, rogare iussos, Ecclesias aedificare liceret ad usum Romanorum, illuc adven-

Philostorg. lib. III. c. 4. 5. 6.

e Presby
 norum, Vi
 n Religio
 ata numer
 rarunt. N
 ina litter
 , quos inte
 Daufes
 Zabdee
 iscopo,
 iniquagim
 onatus et
 Persia sece
 n amplexu
 illius urbe
 & varia
 asus, & r
 dem poru
 uic urbi,
 modicum
 s primores
 , immiffus
 Elephantis,
 lo aequata
 Interim
 em Jerofe
 am librum
 n ferens;
 Monachos
 Lauream
 miraculis
 uis omnes
 Marty-

Sæculum IV.
A. C. 344.

nientium, eorumque ex indigenis, qui e-
dem amplecti vellent; opes exstruendis
ædificiis pares legati afferebant. Inter
præcipuos hujus legationis habebantur
Theophilus Indus, qui olim ab incolis
Insulæ Diu, Patriæ suæ, admodum juvenis
ad Constantinum Magnum obses missus,
inter Romanos diu vixerat, & statum
Monasticum magna virtutis existimatione
profitebatur; Eusebius Nicomedien-
sem eum Diaconum ordinaverat, utque ad
hanc legationem esset aptior, Ariani e-
i dignitatem Episcopalem conferri volue-
runt; erat enim eorum factionis homo.
Forte quis haud quaquam falleretur, si
conjiceret, Arianos invidia adductos, ut
hanc missionem adornarent, & illam, qua
Frumentius ex altera maris rubri ora in
Æthiopia functus erat, & S. Athanasius
sua auctoritate promoverat, imitarentur.
Hoc saltem indubitatum, Arianorum par-
tibus addictum fuisse Theophilum & eo-
rum laudibus usque ad sidera elatum, cui
miraculorum donum, cœlitus datum, di-
xere.

Theophilus
Indus.

Prosperè processit legatio, ringenti-
bus etiam Judæis. Homeritarum Dux
ad fidem conversus, tres Ecclesias non
quidam Imperatoris, sed suis sumptibus
ædificavit, unam in totius Gentis Metro-
poli, quæ *Tasar*, seu *Dasar* dicebatur, al-
teram in *Adan*, seu *Aden*, urbe, ad quam
mer-

mercatores Romani ex Oceano advecti, appellere consueverant, tertiam ad ostia Sinus Persici, in illa urbe, quæ erat commercii Persici Emporium. Theophilus, postquam has Ecclesias dedicavit, & ornamentis ut potuit, donavit, in Insulam Diu, natale solum trajecit, atque inde in alias Indiarum partes, ubi non nullos abusus in Cæremoniis Religiosis abstulit, quod inter alia Evangelii lectionem sedentes auscultarent, & plura contra canones facerent. Tandem ex magna Arabia in oram maris rubri adversam ad Æthiopes Auximitas, quibus Frumentius Episcopus præerat navigavit. Post tot itinera deinde redux, magnis honoribus ab Imperatore Constantio exceptus, semper Episcopi titulum, nulli particulari Ecclesiæ alligatus, retinuit.

§. XXXII.

Longa Orientalium Formula.

Eusebiani Antiochiam convenerunt anno 345. post annorum trium spatium, ex quo ad Occidentales quartam fidei formulam, de qua diximus, miserant. In isto Concilio iterum novam condiderunt, quæ propter suam longitudinem dicta est macrostica, seu a longis lineis, nihil, quod simpliciter damnari posset, continens. Primo ponitur fidei expositio ex meris

Athan. de Synod. p. 895. Socr. II. c. 19. Soz. III. c. II. v. Pagi 344. n. 2.

ferme